

В Е С Е Л І
ПОЛТАВЦІ

Комедія в 3-ох діях, зі съпівами
і танцями; К. П. Мирославського.

Ціна 30 цнт.

► Нью Йорк 1920. ►

ВЕСЕЛІ ПОЛТАВЦІ

Комедія в трьох діях.

Написав: К.П. Мирославський.

Ся штука є продовженем "Наталки Полтавки".

Дісні особи:

Возьний Тетерваковський.
Виборний, рудий Макогоненко.
Терпелиха, вдова.
Наталка, її дочка.
Петро, муж Наталки.
Микола, їх родич.
Карп'янчика, вдова.
Галя, її дочка.
Іван Ябий, салдат.
Клим Сторчак.
Музики, дівчата, хлопці.

Річ діє ся на Полтавщині.

1.

ДІЯ ПЕРНА./1/.

Сцена представляє улису. На право хата Карпенчихи, на ліво хата Терпелихі.

Ява перша.

/Входить Рудий з за куліс і сьпівав:/

Ч.1.....

Ішов рудий з вечериць
Темненької ночі,
Сидить гуска на колиці
Вилупила очі!
Я на ксі! гиля! гиля!
А вона присіла,
Колиб не кій, не палиця
Вона б мене зіла!
Тпрунди! Тпрунди!

Як пішов Опанас
По горілку для нас
Зачепився він за пень,
Тай простояв цілий день.
Опанас воли пас
А Маруся бички,
Пострівай, не втікай,
Куплю черевички.
Тпрунди! Тпрунди!

/Сідає на пеньок/. Отак а не чорт зна як! Ну, тай урізали ми
це на хрестинах як слід./Побачив Бозького/. А куди це ви, до-
бродію прямуєте? Стрівайте, побалакаєм!

Ява друга.

ВОЗЬНИЙ./Підходить/. Здоров був, пане виборний! Так і видно, тес то
як його, що є гостей ідеш, та і пісню якусь єще сьпівав нову;
а я іду тай думаю: хтоб то такий сьпівав?

ВИБОРНИЙ. Та як я! А правда чудова пісня? Це мене оден мій приятель
у шинку за шкалик горілки вимчив.

ВОЗЬНИЙ./Сідаючи/. А відкіль це ти ідеш? Чи з дому, чи може де був?

ВИБОРНИЙ. Та бачте добродію, у Кіндрага у сусіда син знайшовся, так
оце його увели в хрест, ну тай смикули по самісеньке нікуди!

ВОЗЬНИЙ. Так, так! Ну, щож, тес то як його, богато народу було, чи не
чув пане виборний, чого небудь нового?

ВИБОРНИЙ. Де там, добродію, не чув! Нового стільки, що і в торбу не за-
береш. Казали там люди ді-які, що ніби молоді дівчата, та за ста-
рими заміж не хотять іти.

ВОЗЬНИЙ./вскочив/. Тоб то як вашець проше? Хіба я старий, чи що?

ВИБОРНИЙ. Ха, ха, ха! А бодай вас добродію! Хібаж це про вас? То я так
собі! А ви на женихах годитеся, хоч куди! Вам усе село зайдує!

ВОЗЬНИЙ. Та мені самому, тес то як його, здасть ся, бачить ся, мнить
ся і предполагаеть ся, що я, тес то як його, завидний лєїх...

Хоч Наталка і відказала, ю па то були законнія причини, но колиб тепер таке трапилось...

ВИБОРНИЙ. То виб і спраеді одружились?

ВОЗЬНИЙ. Чого ж ти так крикнув, як навіжений?

ВИБОРНИЙ. Та якже добродію! Вас мабуть якимсь зіллям обпозно, що ви
все женитъ ся, тай женитъ ся! От як би ви сватали яку небудь ста-

рекъку, отто булоб до ладу! А то все до молодих липнете. Хіба ви забули, як у Наталки нам ручники подавали, а потім назад позабрали? Так ви оце вдруге хочете страмити ся? Ні, прощавайте./Хоче відійти/.

ВОЗЬНИЙ. Пострівай! Одна невдача не закон. Наталка многим женихам піднесла печеного, тес то, гарбуза! Тай я по зродженій моїй доброті відказав ся від неї. А тепер, тес то як його, я тобі пане віборний, скажу що маю на приміті дуже складнообразну дівчину, но серце не позвалия протиснути ся через гортань мою і висказати состав душі моєї.

ВІБОРНИЙ. Так чом же ви не сватаєте? Хіба може вай приглянулась не з нашого села? Бо тутъ нічого думати: раз, два, три і дівчину бері.

ВОЗЬНИЙ. Та все якось не сьміш. Сердечний приятелю, візьми ся укріпити моє щастя і за се візьми собі воли в вічное, потомственное і безповоротное владеніе. Чи тиж хіба й доси не догадав ся хто мені, тес то як його, приглянув ся?

ВІБОРНИЙ. Я? Догадав ся: мабуть стара Параска!?

ВОЗЬНИЙ. Та відчепись ти з нею!

ВІБОРНИЙ. Ну, то курноса Мельничиха!

ВОЗЬНИЙ. Та кажуж тобі що ні!

ВІБОРНИЙ. Так може товста Явдоха?

ВОЗЬНИЙ. От ще товсту причепив!

ВІБОРНИЙ. Ну, то нема більш кікого. О! Догадав ся! Мабуть беззуба Мотря?

ВОЗЬНИЙ. От гне-ще й беззуба!?

ВІБОРНИЙ. Та, коли більш і не знаю... Догадав ся, догадав ся! Кривобока Бузиха!!

ВОЗЬНИЙ. /Розсердившись/. Згинь ти та пропади ти з своїми кривими та сліпими, та старими!! Почіплай їх на шию, тай повіш ся на осині. Хіба нема, тес то як його, гарних, красивих? Все старі та старі. Щоб ти від них не мав покою і в домовині, мій старосто.

ВІБОРНИЙ. Ха, ха, ха! Ох, ви добродію, добродію! Ганяєтє ся за молодими, та за красивими, а опісля піймаєтє яку небудь, або сліпу або стару. Вам пане восьний треба по вас, щоб якраз під пару.

ВОЗЬНИЙ. Годі, буде, довольно! Ти сьогодня чогось розпустив свого язика. А краще, сердечний приятелю, своєю мислею відгадай мою нареченну!

ВІБОРНИЙ. Ох, біда приятелю, ніякої такої нема на прикметі!

ВОЗЬНИЙ. Ну то я тобі скажу, тес то як його... Послухай, ти знаєш вдову Карпенчиху?

ВІБОРНИЙ. Знаю, знаю і поздоровляю, оце річ до діла!!

ВОЗЬНИЙ. З ким же ти поздоровляєш?

ВІБОРНИЙ. Тé з старою Карпенчихою, з удовою!!

ВОЗЬНИЙ. Тю, тю! Дурний! Хібаж у неї нема дочки Галі, чи що?

ВІБОРНИЙ. Так ви оце добродію, на Галі хочете жenити ся? А дзусь мурій! Ні, добродію, з Галею короваю не спечемо, якраз печеної гарбузя зімої!

ВОЗЬНИЙ. Та об цім то я й сам сумую. Бісів голодранець так причепився, що й відчепити не можна! Сердечний приятелю! Візьмись висватати мені Галю і довести до брачного моїго ложа на законнім основанні, то вір-без усяких усячин віддам тобі воли в вічное безповоротное владеніе.

ВІБОРНИЙ. Та воли то взяти можна, тільки з Галею нічого не зробимо, бо вона дуже глузує над старими женихами. А ви, добродію спогляньте на себе: ні риба ні мясо.

3.

ВОЗЬНИЙ./Розгорячившись/. Хібаж чоловік, тес то як його, риба чи мясо? Гай тобі хіба не сором? Сих таки старостував по всему селу, тобі ге'первина.

ВИБОРНИЙ. Та, зоку положім, дівочилося. Хіба от що: дурманом її обніти, щоб зона сказилась, та за вас пійшла?

ВОЗЬНИЙ. Та тай що знаєш.

ВИБОРНИЙ. А ви, пане восьний, винімляйтесь, та вибрикуйте, мов молоде теля, то може воно діло і пійде на лад. Яж оце незабаром пійду до старої Карпенчики, тай поговорю з нею. А ви добродію, лисину свою ход сажою з салом замастіть, щоб вона не блища, мов той місяць, чи блака у соцького. А піку свою хоч глиною, або крейдою зашпаруйте, отті рубці, щоб не видко їх було, то тоді діло швидко заговорить ся.

ВОЗЬНИЙ. Та добре, добре! До зобаченя мій любезний приятелю! /Уходить/

ВИБОРНИЙ. Прощайте! Ха, ха, ха! /Після відходу восьного съпіває/:

Чи пан восьний Ч.2.

Мій сказив ся?

Чи пан восьний

Збелейшив ся?

Галя1-дівка молода,

Піднесе нам гарбуза!

Ява трета.

ВОЗЬНИЙ./Вертається/. Послухай, тес то як його, пане виборний, знаєш, щоб нам це діло не відкладати, пійди ти зараз до старої Карпенчихи, тай поговори з нею, то воно буде краще.

ВИБОРНИЙ. А мені хіба не однаково? Так, то хай буде й так!

ВОЗЬНИЙ. Тільки ти не барись! А я, тес то як його, тут підожду революції, то воно краще буде.

ВИБОРНИЙ. Тільки глядіть-воли мої, паке восьний. /Уходить в хату/.

ВОЗЬНИЙ. Та, звісно, як сказав, ю змінє слова. /Після відхода виборного/. Ох, хо, хо! Побачимо, що з него святання буде! Бойюсь, щоб і тут гарбуза не зісти. Всі люди живуть, веселять ся, всі радікть, тільки я, тес то як його, не заспокою своєї душі і пламенного серця. Мабуть судьба моя положила мені в одиночестві свій вік коротати. Но не в йоготу, тес то як його, мені становить ся. Нагіначе, як подивиш ся, скільки то ліздий що робку жечіть ся і що то за жиень їх у купі! Бибереш, здається ся, дівку, от як і тепер: і гарна і красива, та чув мое серце, що й тут облисня піймаю! Не знаю як рудий буде мудрувати? Бо він як єхоче, то й самого чорта обморочить. Ох, хо, хо, хо! Доле моя доле, де ти від мене ховавш ся і чого ти мене цураєш ся? /Задумавши съпіває/:

Ой ти доле, моя доле, Ч.3.

Де ти там блукаєш?

Чи вже я тебе не стою,

Що мене минаєш?

С богато добра в мене

І чин е з позагов

Понайдиж доле ти до мене,

Будь мені підмогов.

Дай ти мокі

Любу Галю!

Забуду все лихо,

Заспокою своє серце

І все буде тихо!

Ох, хо, хо, хо! Тес то як його, як би вони так зробило ся, як мені хотіло ся./Задумує ся/.

Ява четверта.
/Входить Галя і съпіває/.

Ч.4.....

Ой пійду я пошад лугом,
Там мій мілій оре плугом,
Понесу я йому їсти,
Чи не скаже мені сісти.

Понесу я йому пити,
Чи не буде говорити,
І наїв ся і напив ся,
Тай на рілю похилив ся./Набирає води/.

ВОЗЬНИЙ./Підходить до неї/. А об кому, тес то як його, моя Галочка, ти таким жалобним голосом виводиш чутствительное пеньє?

ГАЛЯ. Ой, хай вам съке-таке, добродію, як ви мене налякали!

ВОЗЬНИЙ. Налякав? Хібаж мое, тес то як його, лицеобразіє і сердечноє безпокойство лякасть тебе? Нужелі у тебе нет, тес то як його, ліжкої притягательной симпатії до моєї сановитої особи? О, Галю, мій ти лебяжий пух, ти одна положила у моєму серцеви по-зов на вічні роки!/Съпіває/:

Ч.5.....

Тобою вразхищений,
Признаюсь пред тобою,
Что був твой пленений
Не властую собою.
Ты суд мій і розправа,
Ты мілій протокол,
Сердечная управа
Ты повіти і стол.

Дороже ти гербовой
Бумаїчи для меня
І в самий день почтовий
Вздихаю од тебя.
Перо ти лебедине,
Ти малій каламар!
Скажи слівце єдине,
І я твій секретер!

При виді тебл, моя разпротопрекраснійша Галочка, я чуствує сумішітельное теплодвиженіе, тес то як його!/Падає на коліна/. Скажи, тес то як його, одно слово-і я віддам себе тобі в вічное, потомственное і безповоротное владеніе.

ГАЛЯ. Съміхота добродію, тай тільки. І чого ви до мене вязнете, до простої дівки? Хібаж я вам рівня? Вам треба якунебудь панночку.

Ява п'ята.
/Входить Микола, парубки і дівчата/.

Усі. Ха, ха, ха! Ай да пан возьний!

МИКОЛА./Підійшовши до возьного/. Шкода, добродію, ви опізнились! Та встаньте, пане возьний, чи не сором вам перед простою дівкою назколішках стояти? Ма, ха, ха!!

ВОЗЬНИЙ. Підкімж мене... і прйдоша злий дух і привалиша ся до мене в присподню сатано пекельне!

МІКОЛА. От так то! Так то добродіє! Кіньте її, не важіть ся до неї!
 До простої дівки. Чи юнагі вам під пару?
 ВОЗЬНИЙ. Еле, не важіть ся, коли ж давно, тає то як його, привязав ся!
 ГАЛЯ. Та подивітесь ся на себе добродію, куди вже вам женити ся? Адже біжи від Наталки гарбуза і буде з вас.
 ВОЗЬНИЙ. Наталка, Наталко, а ти моя Галочка, не втічеш від мене. Оде зараз пиши до твоєї матусі: вона ще з глузду не зсунулась, щоб такому зятеві, як я, відказати. /Розгорячилася іде до Карпенчиків в кату/.

МІКОЛА. А може Галю й справді його полюбила?

ГАЛЯ. І тобі не гріх, Міколо отаке казати? Поки я жива, то з тобою ніхто і хіком не розлучить мене!!

МІКОЛА. Спасибі! моя перепільничко! А ю оце чим на вигін, тай за тобою зайшли. Ану хлопці, почирай, тай тоді й пійдем у купі. /Всі съпівають/:

УСІ. Добре! Зараз! /Съпівають/:

Ч.6.....

Ой, продала дівчинонька курку,
 Та купила козакови ляльку,
 Ляльку за курку купила,
 Вона його вірно любила.

Ой, продала дівчинонька гребень
 Та купила козакови кремень,
 Кремень за гребень купила,
 Вона його вірно любила.

Ой, продала дівчинонька душу,
 Та купила тютюну папушу,
 Папушу за душу купила
 Вона його вірно любила.

Ой, продала дівчинонька серце,
 Та купила козаку сідальце,
 Сідальце за серце купила,
 Вона його вірно любила.
 /Всі съпівають і танцюють/.

ДЛЯ ДРУГА.
 Декорація першої дії.

Ява перша.

Ч.7.....

/Виборний виходить і съпіває/:

Чи я тобі ю казала,
 Чуттериші чужче,
 що ус моле козак ходить,
 Доріжонку точє.

Не толчи ся тя козаче,
 Не женись бурлаче!
 Не съпіває твоя доля,
 Нехай же не плаче!

у нас тепер такий край,
 Як є проші так дарай,
 А без прошій хоч хороший
 То так собі пропадай.!

Ох, ікій, можуть, чоловіче добрий, та розуму не прогивай! Отак у Котомаці одесь учений дік казав. А похмелить ся треба. І що то воно за діво на світі, що як п'яніше то ніби й розумніше стає? А ну ще! Ось по се вине, а то боюсь щоб дуже великорозумним не зробить ся. А то без цієї грішниці у Терпелихи ні сваранчі я трохи був не здох. Бже я кашляв, кашляв, оглядав ся, разів може з десять казав прощавайте, і не догадалась хоч оттакесенку піднести. Трохи був не здох. І як би мей б'ючого восьного оженити? Як би не воли, то кинув бы його в бісу, та боюсь що воли пропадуть. А ну ще трохи потягну./пе/. А це треба ще зоставити для старої Карпенчихи, то тоді діло швидше заговорить ся, бо не даром кажуть, що суха ложка й рота дере. Поки що то діло не йде на лад, погано зовсім погано.

ТЕРПЕЛІХА./за кулісами/. Наталко, не треба доню, я й сама принесу! ВИБОРНИЙ. О, це вже Терпелиху несе. Чи не підіхать до неї? Баба ще молода, тає здорована. Як не посватаю Галю, то навяжу пану восьному Терпелиху. І що то за добро горілка! Як випив, та і порозумійшав!!

Ява друга.
/Терпелиха входить в ведрами/.

ВИБОРНИЙ. А ч яка з вражої баби молодиця зробила ся! Дай Боже день добрий, пані Терпелихо! Як ся маєш, як похиваєш? Як діточки ваші? ТЕРПЕЛІХА. Хвалити Господя милосердного, та дякуючи вам з паном восьним, живемо собі, не йдемо до людей з позикою.

ВИБОРНИЙ. Та воно і видко, я дивлюсь таї думаш собі, що яка небудь дівка вийшла, аж це ти!

ТЕРПЕЛІХА. І що це ви, чаке виборний, вигадали! Де вже нам до дівчат рівнятись? Та ви мабуть з похмілля!

ВИБОРНИЙ. Та якє там похмілля! Ось розпустили лишень косу, та повплітали червоні скиндячки, ту усяку дівку нашу за пояса заткнеш. Та так я тобі скажу, що хочби і пану восьному, то й то булава під пару.

ТЕРПЕЛІХА. І що це ви, Бог з вами! Чи меніж таки думати о замужестві? Та я вже...

ВИБОРНИЙ. Шо? І в рід замужній не гідиш ся? /З сторону/. Ото-то брёше нелюдська баба, я із очей бачу, що хоче заміж. Пані Терпелихо, та образумтесь! Та колиб я не жонатий, то ти булава така як я, або як мої хінка, то ей Богу оженив сяб.

ТЕРПЕЛІХА. Та ви мабуть пане виборний, з добrego похмілля!

ВИБОРНИЙ. Та якє там похмілля! Слухайте: хібах пан восьний не пан чиновний? Правда, він для Наталки був не молодий, а для вас пані Терпеліхо, як раз під пару! Гай! гай! Та ще яке весілля уджигнем, аж ну, навдивовижу!!

ТЕРПЕЛІХА. Та чи як таки пара єому? Пан восьний-пан чиновний, а я?

ВИБОРНИЙ. Ну не хочеш за восьного, то пійди за кого другого. Чого удовіво судити? Чого з рук у дітий дивитись? Хібах таки удови не виходять заміж? Та друга зовсім бе зуба, а до хлопців аж дрихаки йуть!

ТЕРПЕЛІХА. Та мені й страшно подумати об цему. Ось зайдіть лишень до нас, то й побалакаєм.

ВИБОРНИЙ. Зайти то й зайти. Але послухалиб, що про вас люди говорять пані Терпеліхо!..

ТЕРПЕЛІХА. А що вони таке говорять? Ох лишенько мені бідній вдові..

ВИБОРНИЙ. Як кажу! Таке говорять що як вуха скородить! Колиб я вас не знав, колиб не ланував, а виж у мене як рідні, так, так серце і розпадається ся на деслтеро.

ТЕРПЕЛІХА./Ох мені жінка! Та я й жікуди ю виходжу, хіба в же-
діленку сълти до церкви. Травда старий Клім підсипав ся до
меня...
ВИБОРНИЙ./В сторону/. Старий підсипав ся! Вже є оден!
ТЕРПЕЛІХА. Та я його і в речі не держу, бо подала слово-після смер-
тіного старого не йди за рябого Івана, може пам'ятає, він
де-за мене і скунти пішов.
ВИБОРНИЙ./В сторону/. І рябому дала слово: Та ти! /До мені/. Вони не
тобо чакуть. Бач какуть, засіла дітям на книгу, тай сидить, таї ні-
чого не робить, за за їх гроши нові очіпки собі купує, а вони
кажуть більшенькі з ранку до ночі працюють. От що вони кажуть!
Прощайте, пані Терпеліхо!
ТЕРПЕЛІХА./Зі словоами/. Пострівайте!
ВИБОРНИЙ. Та ніколи, діло маю!
ТЕРПЕЛІХА. Та пострівайте, прощуж вас...
ВИБОРНИЙ. Пострівати, то й пострівати!
ТЕРПЕЛІХА. Ох, я бідна удова /Плаче/.
ВИБОРНИЙ. Та егеж!
ТЕРПЕЛІХА. Всі мене обговорюють.
ВИБОРНИЙ. Егеж!
ТЕРПЕЛІХА. Есі мене ненавидять!
ВИБОРНИЙ. Егеж! Егеж!!
ТЕРПЕЛІХА. Прийдеть ся понрашать ся з діточками.
ВИБОРНИЙ. Та егеж!
ТЕРПЕЛІХА. Прийдеть ся лягти в домовину мої безсталаній.
ВИБОРНИЙ. Та егеж!
ТЕРПЕЛІХА. А щоб їм язикі покорчило!
ВИБОРНИЙ. Егеж! Егеж!!
ТЕРПЕЛІХА. Та що це ви, пані виборний, все егеж тай егеж? А поради
від вас жіякої нема!
ВИБОРНИЙ. О, бодай вас, пані Терпеліхо! Хібаж людям язикі, тее то як
їого, повитягають, щоб вони нічого не говорили? А мій соліт ось
який: щоб утекти мерцій від лідського поговору, то вийшла би
за Кліма, або за кого другого.
ТЕРПЕЛІХА. Та що це ви пане виборний! Та Клім же богацько мас, а у
мене нічого нема!
ВИБОРНИЙ. Ну не хочеш за Клімом, то піайди за пана возьного.
ТЕРПЕЛІХА. Та чі, і не казіть цего, пане виборний! А краще заййті
до нас той побалакаєм! /Плаче/.
ВИБОРНИЙ. Гай, гай! Не знати що молодище вірзеш! Возьний знаєш, вже
давно просив мене, та якось не съмків. А оце причепив ся, як смо-
ла, я вже не знаю що робить!
ТЕРПЕЛІХА. Ну то заййті же /Бере ведра і хоче відійти/. Ох, я жещас-
на! І що мені у съвіті робити? /Плаче/. Іде і говорить/. За віщо
усі па мене нападають?
ВИБОРНИЙ./Як відходить/. Та егеж! Та егеж! Як відійшов/. Ха, ха, ха!
Плач моя галочка, плач! А вже ти на вудочці, не уреш ся, за-
зирбня доброго запустив. От так обдурив клиту бабу! А все го-
рілка. І скільки то вона розуму надає чоловікови, та зідваги!
Ну тепер треба ще до старої Карпенчиши, з відтіля так почо-
ним гарбузом і тхне!'

Ява третя.

МИКОЛА./Входиши/. Лядечку, голубчину! А я вас скрізь по всему селу
шухаю. Хай вам Бог помога на все добро!

ВИБОРНИЙ. Спасибі, спасибі! А на вінцю я тобі здаю ся?

МИКОЛА. Та, судь ласка, я хотів вас прохати, щоб ви не сватали Галю
за пага земельного. Жібаж ви не захсте, як ми з нею любимося!?

ВИБОРНИЙ. Та зметь-то знаю! Та як же? Вік же мені приобіщає пару земель, за те що Його зисватар, та й надобів мені чимало.

МИКОЛА. Та ви дядечку, найдіть кого другого йому. Я вас з Галею по віж їза єве поважати жу за рідкого батька.

ВИБОРНИЙ. Ну, нема чого робити, треба для тебе поклопотати. Так служай біже на село, та зберіг парубків та дівчат, та й приходь на свята. А я зараз пійду до старої Карпенчихи і почну ніби за земельного клопотати; а потім попоштуш стару і усе діло зразу як не будь переверну.

МИКОЛА. От спасибі зам дядечку. Ви мене буцім то на світ народили, а як Галочка обрадується ся!! То яж побіжу, щоб мерцій і діло закінчив! /Відходить/.

ВИБОРНИЙ. Ріжки, біжки, голубчику! І чортки Його батька знають, що ту ро-
бить! ?І Миколи жалко і волів не хотеть ся просватати! /Відходить/
Е! Шо буде то буде, буду мурувати!

Ява четверта.

/Входить Іван Рябий, на плечах клунок, в руках палка. Одітний в ши-
нелі, одна ного на кулі. Сыпіває/:

Ч.8.....

Коньчен, коньчен дальний путь,
Вижу край родиний!
Сладко будет отдохнуть
Мне з подругой милой.

/Сідає під деревом на пеньок/. Бот я слава Богу і дошол до сво-
го родного села! І чо ето как поглядити, не делаеть ся на Богому съвету! Двайцят лет прошло, как ушол із дому на службу, а тепер вот своего родного села і познать не можна, так оно широченно раскупилось. Е! Да что я говорю? А меня то разве можна познать? Каким я пошол і каким вернулся! /Сыпіває/:

Ч.8 1/2...

Мороз і вітер от ріки
А он в ізношенной шинелі
На деревянки і без руків
Дрожить голодний на панелі.

І нет где приклоніт глави
Калека десь спешіть к закату,
О люди! Брата! Где же вы?
Подайте бедному салдату!

Ведь он всем пожертвовал для вас
Покинул родную ізбушку
Поля, леси, где стада пас
Жену детей і мать свою старушку.

Лишал ся в мірі всіх утех
Подайте бедному салдату
На кірку хлеба, на ночлег
Подайте чоловіку, брату.

Взляніте на меня, я весь седой,
Ліцо морщинами покрито
Ведь мне всего ліш 40 лет
Не мало видно пережито.

Свалилась ветхая ізба,
А мати в гроб свалася незгоды
І не прийшлося дождати ся єй
Надії сина з похода.

Но син безрадосно чоньос
Свої крест страдання і утрати
Хоть ради материнських сльоз
Подайте бедному салдату.

Верно ж оден пріятель не узнаєтъ, а Терпелиха верно і думать
перестала обо мнѣ. Двадцять лет прослужил Богу і Государу Ба-
тишки, походил таки в походах і повидал съвета, да і домой вер-
нул ся. Дом слово Терпелихи і должен його сполнитъ. Держить лї
она свое слово! А ще хотілось би з одиночествомъ свой век до-
живати! Ох, ох, ох!! Курить і съгіває:

Двадцять лет служил окотю
А тепер мнѣ все вольготно.
С Терпелихой оженись
І хозяйствомъ заведусь.

Я к деревнї подхожил
Все одно і тож твердил,
Терпелиха ти моя,
Не забудь лї меня?

Да, за двадцять лет мало лї перемен буваєть! Ох, хо, хо, хо! Бива-
сть, всякоє буваєть!!

Ява п'ята.

КЛІМ СТОРЧАК./ Входить в глубинї/. Моч би цей раз довелось довести
діло до кінця, а то все виля кията баба, тай виля!! О, Терпели-
хо, Терпелихо!! До чого ти мене довела? Я зовсім не став похо-
жий на чоловіка!!

ІВАН. Будьто кого розгсвор ведь от Терпелихи? /Оглянувшись, видить/.
Да. Какой то старик, уж не нух лї си?

КЛІМ./ Побачивши салдата/. Дай Боже здоровлячко господин службій!
А відкіль і куди Бог несе вас?

ІВАН. Да вот іду домой, чистую получил значить ся. А ти кто такой
будеш?

КЛІМ. Та ми тутешні. Я Клім Сторчак, от тут зараз на краю і хата моя!

ІВАН. Клім! Родубчик ти мо! Разве ти меня не узнал? Да я ж Іван Рябой.

КЛІМ. Невже! Сусіда жій! Здоровеньхі були! А ми думали, що вас зовсім
і ка съвіті нема. Дех таки-двадцять год не було! ?

ІВАН. Как видиш пришол!

КЛІМ. Та бачу, бачу!!

ІВАН. Я слышал, что ты о какой то Терпелихи говорил. Скажи, что она
замужная? Зовутъ її как? Не Горпіна лї?

КЛІМ. Та її зовуть Горпіною, вона удова і все вас ждала, ні за кого
не йде!

ІВАН. Значить здержала свое слово, молодець баба!

КЛІМ. Та не дуже й молодець! Я чув кіби то воєнний сватає її, от
що!!

ІВАН. Погано! Погано!

КЛІМ. Та може й не погано, бо вона мені відкавала, то й кому відкаже.

ІВАН. Вот как! Так і ти сватал ся за неї? Ай да приятель!

КЛІМ. А хібаж я не чоловік? Ось ходім до мене, то я вам усе розкажу,
що тут діялось. Так підкреплююсь чим Бог послал. Я-хвалити ми-

жасердього-живу гарно.

ІВАН.Хорошо, пойдьом, Только я тебе попрошу об одном важном деле.
Ти нікому їх слова не говоря-кто я. Я у тебя денька два перебуду, отдохну, а потом і за Терпелиху возьмем ся.
Клим. Не скажу нікому, а одихай голубчику скільки завгодно. У мене хата простора, ходім./В сторону/. От тобі і висватає Терпелиху!
ІВАН.Пойдьом, так пойдьом! Мне за все інтересно послухать, что тут у вас творить ся!/Виходять/.

Ява шеста.

ГАЛЯ./Бходить/. Ох, нещасна моя доленька! І принеслож того виборного! Невже моя мати захоче занапастити свою рідну дитину!!
Міколо, Міколо!! Ти не думаеш і не гадаєш яко нещастя над нами зворушилось. Ні, не буде цего, ніколи не буде! Краще з моста в воду як вийти за того старого чорта!/Съпіває/:

Ч.10.... Ой у саду на вишнійці
Соловейко щебетав,
Під вишнею козачен'ко
Дівчиноньку улещав;
Не йди мила за другого
Пождіж мене молодого!
Дівчинонька гірко плаче
Соловейко все її бачить
Та щебече: Тъох, тъох, тъох!

Не вернув ся козачен'ко
Помер на чужійї!
Поховали чукі люди
В чужійї домовинї!
А дівчина як зачуда
У садочок полинула.
Сохне, вяне, гірко плачє,
Соловейко все її баче,
Та щебече: тъох, тъох, тъох!

Ява сема.

/Виборний і Карпенчиха/.

ВИБОРНИЙ. Ну то як же, пані Карпенчихо? Так чи не так?

КАРПЕНЧИХА. Ох! хо, хо, хо!

ВИБОРНИЙ. Веський-жених завидний таки.

КАРПЕНЧИХА. Ох, хо, хо, хо!

ГАЛЯ. Ніколи цого не буде, паке виборний! Я не пійду за того старого, за слинявого поганця!.

ВИБОРНИЙ. А! І ти тут голубочко моя, Ось куди забралась! А мати кличе, кличе, а її німа!

Карпенчиха. Ох, хо, хо, хо!

ВИБОРНИЙ. Не твоє тут діло, чого це ти так розщебеталась? Як сорока? Ти служай старших, та роби, як вони звелять!

ГАЛЯ. Не зробите ви ніколи цого. Моя мати не захоче свою рідну дитину занапастити!

КАРПЕНЧИХА. Ох, хо, хо, хо!

ВИБОРНИЙ. Та годі тобі охати! От тут/Показує на затилок/. ти у мене з своїм оханням сидиш!!

КАРПЕНЧИХА. Ох, хо, хо, хо!

ВИБОРНИЙ. Оде порода, матері його з хвостом, одна окає, а друга як

11.

сокожа щебече. Тобі Галю небезпремінно треба вийти за пана восьного, щоб одігнати бідність вашу.

ГАЛЯ. Існе виборний за віщо ви мене хочете зробить нещасною? Та колиб мене, а то і матір моя і судженого мого Миколу. Та й нашо йому жінка, коли він в четверо старший від мене./Переходить до матері/.

ВИБОРНИЙ. на що? Ох, які бо ви, дівчата! Вам усе треба молодих, а старих куди дівчати? Не греблюх никим гатити!?

КАРПЕНЧИХА. Ох, хо, хо, хо!

ВИБОРНИЙ. Та годі тобі охати! За пічінки тягне мене твоє оканче!.. /До Галі/. Та ти не дуже... може так зроблю, що ти й за Миколою будеш.

ГАЛЯ. От спасибі дядечку! А за восьним я загину!

ВИБОРНИЙ. Може зробиш. /Побачив восьного/. Та ти коли не пійдеш за восьного, то я тебе вовхулакою зроблю!!

Ява осьма.

ВОЗЬНИЙ./Входить/. Ні, тобі як його, мій любезний старосто так не можна. Підслухавши всі проінессення вами словеса, я розмислив і нашом, що Галя якраз Миколі під пару. А я від неї відказуюсь і ще раз зостаусь з гарбузом. А так як ви люди не богаті, то я вам дам грошей на сватьбу, тільки з тим щоби ви нікому не розказували, що і я тут облизня піймав.

ГАЛЯ. Ох, спасибі вам, пане восьний, за вашу ласку!! Я і перш знала що ви пан добрий і не захочете мого нещастя.

КАРПЕНЧИХА. Ох, хо, хо, хо!! Спасибі, спасибі!!

ВИБОРНИЙ. Та годі тобі охати! Сесь бач Галю, цех усе я, усе я!! Я дякую вам, пане восьний, за Галю, вона добра дівка!

КАРПЕНЧИХА. Миlostiж прошу, до господи! Прошу покорно, пожалуйте, кліба-софи одкушать!/Чути за кулісами скрипку і бубон/.

Ява дев'ята.

/Входить Микола, музиканти, хлопці і дівчата/.

МИКОЛА. Опізнилися панс восьний! Я ось і з сватами, і з дружками і з музикантами прийшов.

ВОЗЬНИЙ. Я і сам по моїй вродженій доброті, тобі ю відступив в вічне, потомственное і безповоротнє владеніє.

ВИБОРНИЙ. А усе я! Я за це у тебе старостою буду!

ГАЛЯ і МИКОЛА./Разом/. Та добре, добрей! Спасибі зам за це. А ну дівочаточка, хлопці: воно так зробилось як мені хотілось! Тепер же і погуляєм мы як слід!!

Усі. Погуляєм, погуляєм!! Співають/:

Ч.11..... Галя: Ой пійтла я по сунічки у ліс,
Причелив ся до мене старий біс.

Хор: А ти дівко, не дивись не плохай
Та червоні сунічки збрай.

Галя: Він до мене близенько присів
І хотів мені дать ведро сливи.

Хор: Дурна була коли сливи не брала,
Гуляючи, смокталаб, смокталаб!!

/Карпенчика виносить горілку і під час сльову частус восьного і виборного. При хінди загальні танці/.

Завіса спадає.

ДЛЯ ЧУЕТА.

Сва порча.

/Входить Виборний, Возьний і Терпелиха/.

ВИБОРНИЙ. Ну чого бо ти Терпелиху, засупонилася? Тих вже не молоденька, ти добре знаєш обряд заміжній.

ТЕРПЕЛИХА. А люди, а діти що скажуть?

ВОЗЬНИЙ. А що Ім, тес то як Його, говорити? Вони вже вкусили, тес то як Його, брачного щастя і насптились брачними удовольствіями.

ВИБОРНИЙ. Та не морох голови, пані Терпелиху! Подивісь, пан Возьний аж дрижаки Ісль, так Йому хочеть ся оженити ся.

ТЕРПЕЛИХА. Ох, пане виборний, від ваших речей у мене аж в очах по-тешіло.

ВИБОРНИЙ. Прояснить ся, Іх Богу прояснить ся!

ВОЗЬНИЙ. О! Моя ти Терпелиху! Не віджидай же ти мене від себе!

ВИБОРНИЙ. Та годі, суде довольно! /В сторону/. Налякаю її то може пілдасть ся! /До Горпілхи/. Було може не кликати з паком возьним, а то бач і вона губу закопила. Ти знаєш він як подасть на тебе в суд та як забрихуть тобі лоба?! Я це добре знаю - суд нічумливий, з ними їби як не розштовсся!!

ТЕРПЕЛИХА. Ох мені лишенько, бідній удові!

ВИБОРНИЙ. Так, так! Там исма прощення ні удові ні дівці! Суд неумолимий!

ВОЗЬНИЙ. О, моя ти Терпелиху! О, ти мое саклябрське сонце! Скажи тільки одно слово: панс возьний я вас люблю! І я віддам себе тобі з вічне, потомственне, тес то як Його, і нерозлучное владеніє.

ВИБОРНИЙ. Та нубо Горпілко! Чого бо ти засупонилася так!?

ТЕРПЕЛИХА. Пострівайте мої малі, що ще діти скажуть? Треба з кими посовігувати ся, як так можна? Та що ви може знали Рябого Івана? Що із за мене у Москалі пішов? Так я поклялась по смерти свого старого: ні за кого не йти, як за Рябого!

ВОЗЬНИЙ. А скільки годів як Його нема?

ТЕРПЕЛИХА. Двайцять годів.

ВИБОРНИЙ. Двайцять годів?! Та інша вдова і місяця не вдергить ся!

ТЕРПЕЛИХА. Та то я так тільки, а я вас поважаю і пійду за вас. Так оце ми зробим святання, а з весіллям не спішіть. Треба трохи підохдати. Приходьтож у вечері. /Хоче йти/.

ВИБОРНИЙ. Е ні, голубко! Пострівай так не годить ся! /Бере Іх за руку/. Іди но суди! Ти пайде іди суди! Ну поцілуйте ся як слід! /Звоздить Іх і съєсть ся/.

ВОЗЬНИЙ. /Цілує Іх/. О, моя Терпелиху! Оце я в перве вкусила женського, тес то як Його, попілую, і огонь розлив ся по всему йому самовитому стону. /Цілує ще і ще/. Я хочу, моя дорогая, щоб потомство возьного пройшло до восьмого, тес то як Його, коліна!!

ВИБОРНИЙ. Чуєш? Хоче потомства до восьмого коліна.

ТЕРПЕЛИХА. /Весело/. Та годі, нубо, буде вам пане возьний!!

ВИБОРНИЙ. Та ну бо! Спрєвді годі! А то ще губи к бісу попухнутъ! Та годіж кіжу-говорю/розводить Іх/. А ти Горпілко, іди та готовй ручники, та гляди їе піднеси нам печеного гарбуза; не мордуй ся!

ТЕРПЕЛИХА. Та що це ви, пане виборний! Я свого слова ніколи не переверну. Ну, то я вас буду ждать /Відходить/.

ВОЗЬНИЙ. Я зараз мое щастя, швиденько прийду.

ВИБОРНИЙ. А що пане возьний?

ВОЗЬНИЙ. А що пане виборний?

ВИБОРНИЙ. Оттой каторжний Рябик, та щоб нам чого небудь не наробив!

ВОЗЬНИЙ. Тю! Та Його може і кісточки погнили!!

ВИБОРНИЙ. Так то воно так! Але тільки оттой Рябой, оттак у мене в очах рясіс. Ну ідіт же, добродію, ви до Терпелихи та моторний порайтесь.

ВОЗЬНИЙ. До зобачення, мій любезний старосто! Приходь же й ти скорійше. /Відходить і кілька разів вертає ся і цілус виборзого/.

ВИБОРНИЙ. Та добре, добре! Чуть, чуть не просватав воли! І затяглась клята баба! Не хочу, таї не хочу, а бреше ей же Богу бреше!

Ява друга.

/Входить Микола/.

МИКОЛА. А! Ви осьдечки, дядечку! Ідіть, будьте ласка, до нас, бо без вас і сватання не може бути, ми вже вас давненько таки піджадим,

ВИБОРНИЙ. Ну, щож! Ходім так і ходім! А горілки приготовив?

МИКОЛА. А якже! Е! Е!

ВИБОРНИЙ. Г бравий же ти у мене парубок! /Відходить/. Та й дівку гарну береш! Ну то ходім.

Ява третя.

/Входить Наташка і Петро/.

НАТАЛКА. Оттак краще! На мені по схінів ся, так до матери пристав. Треба було зразу так мудрувати.

ПЕТРО. Ну і надоїв же він з своїм сватанням! Як пристане, то ще гірш як смола. А що? Матери він буде якраз під пару.

НАТАЛКА. Хай же они у двох побалакають як слід. І скрізь, мое сердечко, стой рудий!!

ПЕТРО. Та того де не посій, то він уродить ся! Ну і хитрий же він з біса! Миколу просватав і восьного двайцятий раз сватає! Хвалити Бога, моя зірочко, що він нам не заборонив одружитись, а тепер хай собі, як сам знає.

НАТАЛКА. Служай Петре, що я тобі скажу: мені дуже цікаво, що то він там зараз розмовляє. От доброго батька будем мати: пана чиновного, в жупані тай що з гудзиками!

ТЕРПЕЛИХА. /за кулісами/. Петре! Наташко! А де ви діточки мої? Ідуть ко бюди!!

НАТАЛКА. Зараз, мамот! Ходім! /Відходять/.

Ява четверта.

/Входить Виборний і Микола/.

МИКОЛА. Та може ще дядюшка? Горілка таки гарна, на вольній взяв! Спасибі хоч на хвилинку забігли!

ВИБОРНИЙ. Ну хіба ще одну, та й годі. /Пе/. Ну, зовсім спасибі!!

МИКОЛА. /Наливає/. Та може ще дядечку!

ВИБОРНИЙ. Ну, хіба що налив-випю! /Пе/. Тільки більш не наливай. /Перевязує ручник/.

МИКОЛА. Спасибіж вам за пораду, дядечку! /Відходить, потім вертається і знов частує/.

ВИБОРНИЙ. Ну і день мені трапився! Тут сватання, там сватаю. Тут чарка, друга, а там ще, а потім ще на ще, а ту впять перещепче! Зовсім до смаку! Тільки як би мені не просватати воли!?

Ява пята.

/Входить Возьний/.

ВОЗЬНИЙ. Та іди бо, старосто мій любезний, бо без тебе ніяке діло не робить ся!

ВИБОРНИЙ. І дуж іду! А чарка буде?

ВОЗЬНИЙ. Та хоч десять, тає то як його, нічого не пожалію!!

ВИБОРНИЙ. Ну коли так то ходім./Уходить/.

Ява шоста.

/Входить Іван Рябой і Клім/.

ІВАН. Видиш, пріятель, вместо того щоби оженіть ся, мне приходить ся целий век журити ся; ну чого видно моя доля, брат така!

КЛІМ. Та не вбивай ся, голубчику так, вонаж ще не знає, що ти вернувся, а як побачить, то може й відкаже пану восьному.

ІВАН. Нет брат у них дело рещенное. Да я і сам не хочу взяти гріха на душу-перебивати другому. Ох пак чиновний, богатий і она з ним будеть щастливая, а я чого? Салдат бедний, да єще і без ноги.

КЛІМ. Та хібаж без ноги женити ся не можна? Як то?!

ІВАН. Знаю, чо можна, да чо толку? Сама потом весь век попрекать стане. Нет, уже лучше пусть ідьот за вашого восьного.

РУДИЙ. О! Вже ідуть!

ІВАН. Пайдьом, пріятель, станем зді хатої, послухаєм, чо будуть говоріть, а коли пріайдьот пора, то и вийдем./Виходять/.

Ява сьма.

/Входить Терпелиха, Восьний, Виборний, Наташка і Петро/.

ТЕРПЕЛИХА. Слухайтеж дітки, ти Наташко і ти Петре! Не забувайте мене стару, любить ся як і перш! Гірко мені з вами розлучатись, та щож набуть вже така моя доля!

НАТАШКА. Бог з вами, мамо, мож вас будемо навіщати!

ВИБОРНИЙ. А он і стара Карпенчиха своїх діток випроважа./В сторону/ Колиб мені скоріше його оженити, та воли взяти!!

Ява осьма.

/Карпенчиха, Микола, Галля, потім Іван і Клім/.

КАРПЕНЧИХА. Хай вам Господь помагає, діточки мої, на усе добро!

МИКОЛА і ГАЛЯ. Спасибі мамо!!

ВИБОРНИЙ. Ставайтеж тепер як слід, бо ви я бачу і порядку не знаєте. Ви, пане восьний, з Горпиною ідіть вперед, за вами: Микола з Галею далі Петр і Наташка, а ми з старою ззаду!

КАРПЕНЧИХА. Ох, хо, хо, хо!!

ВИБОРНИЙ. Та годі вже тобі окати! От ще баба!!

ВОЗЬНИЙ. Мені все одно, тес то як його, коли староста каже до попа, то й до попа!!

Ява девята.

ІВАН. Здрастуйте, люди добри! Как я виджу, так ту к весні зразу не скілько пар знаряжають. Чого, дело хорошее.

ТЕРПЕЛИХА. Ох, лишењко мое, цех Іван!!

ВОЗЬНИЙ. Який це Іван, панс староста?

ВИБОРНИЙ. А чорти його батька знають! Це мабуть той Рябой!

ІВАН. Да Терпелиха, я Іван Рябой. Видиш, прикол, а ти вот не здерхала слова.

ТЕРПЕЛИХА. Іване, голубчику! Пан восьний оддастъ свое слово назад!

ВОЗЬНИЙ. Ні, ні, цего ніколи не буде! Ти вже голубочко не втечеши від мене!

КЛІМ. А що Рудий, чи будуть ручники?

ВИБОРНИЙ. А щоб ти подавив ся!

ІВАН. Нет Горпина, я не хочу вам мешати. Пан восьний Чоловек помілой, чиновний, богатий, і тобі буде з ним хорошо, а меня ти салдата забудь!!

КЛІМ. А що Рудий будеш таинувати?

ВИБОРНИЙ. А щоб ти на шибеници потанцював! /В сторону/. От тобі і висватає воли.

ТЕРПЕЛІХА. Добре скоріше кончить, то благословіть вас Бог. Нам не прихочеть кутіжати. Меня засудь Терпеліха, іди за восьмого.

ВОЗНИК. Почесніший і милійший служивий! Вислухавши ваші мудрі словеса, я вам сердечно благодарю за вашу юс має привлекальності і за внутренне ко мне расположение, а потому і предложую себе вам жительство до самой вашої смерти, которая настала, скоро візпоследуєтъ.

ТЕРПЕЛІХА. Спасибіж вам паке восьмий!! Оде одно слово мене помирить, що ще більш вас поважати му до віку.

ВИБОРНИЙ. /Цілув Івана/. Спасибіж тобі голубчику, що ти рябий а я рудий, то не має краще в світі! /В сторону/. От же таки висватає воли! Ну! Не вісватає, як ще там скажуть!

Ч.12..... Пійшла мати на село Галля.

Грецької муки добувати!

Грецької муки добувати

Грецаники учинять.

Гоп, мої гречаники! Хор.

Гоп, мої білі!

Чогось мої гречаники

На скорині сіли!

Ой гоп не помалу, Терпеліха.

Тай пошила штани з валу!

Як пошила, та й наділа,

Жаждуть люди що до діла!

Гоп мої гречаники! Хор.

Гоп мої білі!

Чогось мої гречаники

На скорині сіли!

Запряжу свиню в таз, Виборний.

Тай поїду на Кавказ!

Запряжу свиню в дрожки,

Тай поїду до Явдошки!

Гоп, мої гречаники! Хор.

Гоп, мої білі!

Чогось мої гречаники

На скорині сіли!

/Загальний танець, кружок і гопак/.

Завіса спадає.

ТЕАРАЛЬНІ ТВОРИ.

Американський образ в 3-х лініях	15	Макарів Ніч комедія в 3 лініях	60
Багряна, макарів образ, комедія в 3-х лініях	20	МОНОЛІТІВ, члено 1, 2, 3, по 20 л. всі лінії	10
Бонгальська, драма в 4 лініях	25	Мужчино-жінкою, народний образ у 2-х лініях	"
Індійський образ в 5 лініях	35	На відпустку до Китай, комедія в 3 лініях	15
Індійська, драма в 4-х лініях	25	На співрості літ, образ з життя широке в 1 лінія	10
Індійська, драма в 4-х лініях, а 5 лініонах	30	Наталка Шоломівна, комедію-опера в 2-х лініях	20
Бузавочинин, або на чужий коровий очий не порниш, комедія в 1 лініях	15	На тікі воли, на весі чорі, склик образов в 4-х лініях	25
Буряків, драма в 5 лініях	20	Непоганік, драма в 5-х лініях	15
Ворчен (для комедійних)	35	Некодюкін, булавниця в 3 лініях	30
Верховинський, Арина в 3 лініях	32	Не чисти, образ в 1 лінія	10
Веселий Полянц, комедія в 3 лініях	30	Ой че ходи Гриць, та на чечерині, Арина в 5 лініях	30
Вихованець, комедія в 3-х лініях	25	Орися, наложка з міщанського життя в 4 лініях	35
Вишоренчик, комедія в 1 лінія	10	Ох! не люблю двох! оперетка в 3 лініях	25
Вишест, драма в 5 лініях	35	Пан писар, шутка в 3 лініях	20
ВЛАСНА ХАТА, промислов	10	Панін штуцарка, комедія в 3-х лініях	30
В нової гемототі, комедія в 3-х лініях	25	Пікета злішки, драма в 5 лініях	35
Гетьман Молок, песс на 3-ри разіділ, В. Різницяченка	50	Покло в хаті, комедія в 1-й лінії	15
ГОСТИНА СВВ. НІКОЛАЯ, драма на 4 виходах	10	Підпільник У Мурші, ком. оперета в 3 лініях	50
Дай серце твоє, заподія я Невою, драма в 5-х лініях	40	Помічте все горюю, образ в житті нар. в 3 лініях	20
Дівочки і одна фірмка, комедія в 1-й лінії	15	Прожетей, драматичний уривок	35
Дуногубці, драма в 5 лініях	35	Простак, комедія в 1-й лінії	20
Дуногубка, драма в 4-х лініях	30	Сагана в бочці, комедія в 1 лінія	10
Д'ягіла, комедія в 4 лініях	35	Святки на чечеринці, оперета в 1 лінії	10
Жандіра виржистка, драма в 5 лініях	50	Свекруха, комедія в 3 лініях	35
Задрігай споз, драма в 5-х лініях	20	Свідець, засуд в 1 лінія	15
За Нешапль літ, оперетка в 4 лініях	25	Харас Булбак, драма в 4 лініях	35
Запорожець за Дунаєм, (оперетка в 3-х лініях)	20	Тато на запорожцях, комедія в 1-й лінії	10
Запорожський Кільо (хоч. опера)	20	Українено діасть, драма в 5 лініях	25
Зоря золотого зари, комедія в 4 лініях	30	Ходить драма в 5-х лініях	40
Гіко Січ, комедія в 1-й лінія	10	Хто пішо, драма в 3-х лініях	15
Кілоді Титко, мюніципал в 5-х лініях	20	Перший черепішок, комодія в 5 лініях	25
Котячка, драма в 4 лініях	30	Пісанка, пісанечка, комедія в 3 лініях	20
Котячка, опера, пісня в 3 лініях	25	Червона синіка, комедія в 4 лінії	20
Котячка в шинках, комедія в 1 лінії з перетягом	30	Як ловбаса та зорка, комедія в 1 лінія	20
УЛІЧЧЕСТ УКРАЇНИ, комедія в 1-й лінії	20	Всі замовлені посилані по адресі:	
SICHOWY BAZAR 34 E, 7 St., New York,			